

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z odwołania T. W.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego rolników,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w dniu 24 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 30 marca 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 czerwca 2015 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie Ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz emerytalno - rentowego T. W. od dnia 2 czerwca 2015 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że ubezpieczenie społeczne rolników ustaje w związku z niedostarczeniem w terminie do 1 czerwca 2015 r. zaświadczenia właściwego urzędu skarbowego o wysokości należnego podatku dochodowego od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej za rok 2014.

Kolejną decyzją z dnia 4 września 2015 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił T. W. przywrócenia terminu do złożenia zaświadczenia właściwego urzędu skarbowego o wysokości należnego podatku

dochodowego od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej za rok 2014.

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2016 r., sygn. akt VIII U [...], Sąd Okręgowy w L. oddalił odwołania T. W. od powyższych decyzji.

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 30 marca 2017 r., wydanym w sprawie o sygn. akt III AUa [...] na skutek apelacji T. W. od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 30 czerwca 2016 r., sygn. akt VIII U [...], oddalił apelację.

T. W. zaskarżył powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] skargą kasacyjną w całości. Zarzucił mu naruszenie przepisów postępowania mogących mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 379 pkt 1 k.p.c., tj. nieważność postępowania z powodu niedopuszczalności drogi sądowej, co do zażalenia na decyzję wydaną z upoważnienia Prezesa KRUS. Skarżący podniósł, iż zażalenie skierowane było do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...], zgodnie z pouczeniem. Tymczasem Prezes KRUS potraktował to jako odwołanie i przesłał nie do Sądu, który wymienił w pouczeniu, ale do Sądu Okręgowego w L., ten zaś przyjął sprawę do rozpoznania, połączył ją postanowieniem z dnia 10 grudnia 2015 r., sygn. akt VIII U [...] ze sprawą VIII U [...] z odwołania wnioskodawcy od decyzji Prezesa KRUS o ustaniu ubezpieczenia społecznego rolników i rozpoznał je łącznie. Naruszył wobec tego przepis art. 219 k.p.c. Sąd Apelacyjny w [...] wydając orzeczenie, którego skarga dotyczy, tych błędów nie skorygował.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie wymienionego wyroku w całości oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 30 czerwca 2016 r., sygn. akt VIII U [...], i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania. Ponadto wniósł o zasądzenie od Prezesa KRUS na swoją rzecz kosztów postępowania za obie instancje i za postępowanie przed Sądem Najwyższym.

T. W. wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości co do sądowego rozstrzygnięcia spraw zakończonych decyzjami organów rentowych, które dotknięte są wadami postępowania. Skarżący wyjaśnił, iż w obu sprawach, których przedmiotowa skarga dotyczy, wnioskodawca nie brał udziału na etapie administracyjnym i w związku z tym był zaskakiwany rozstrzygnięciami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest, jak wynika z art. 398⁴ § 2 k.p.c., wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określone są w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i tylko one podlegają badaniu w tej fazie postępowania, a przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje wtedy, gdy zachodzi choćby jedna z nich. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powinno zatem koncentrować się na wykazaniu istnienia takiej przesłanki, przy czym treść tego uzasadnienia musi być oparta na argumentacji ściśle jurystycznej. Wymaganie to pozostaje w merytorycznym i funkcjonalnym związku z konstrukcją skargi kasacyjnej, w której rozpoznanie skargi następuje tylko z przyczyn kwalifikowanych, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. wówczas, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, bądź istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, czy też zachodzi nieważność postępowania lub gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący T. W. wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości „co do sądowego rozstrzygania spraw zakończonych decyzjami organów rentowych, które dotknięte są, jest tak w sprawie niniejszej, wadami postępowania”.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem, powołanie się na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga sprecyzowania tych przepisów oraz wskazania, na czym polegają poważne wątpliwości związane z ich stosowaniem wraz z podaniem doktrynalnego lub orzeczniczego źródła tych wątpliwości. Konieczne jest wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, a także przedstawienie własnej propozycji interpretacyjnej. Ponadto, ze względu na publiczne cele jakie ma do spełnienia rozpoznanie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej, skarżący powinien także wykazać celowość dokonania wykładni przepisu przez Sąd Najwyższy ze względu na potrzeby praktyki

sądowej (tak m.in. postanowienie SN z dnia 27 listopada 2015 r., IV CSK 330/15, LEX nr 1958504).

Skarżący T. W. nie sprostął przedstawionym wyżej wymaganiom. Przede wszystkim nie sprecyzował, który przepis miałby wymagać wykładni. W zaprezentowanym uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, stanowiącym w istocie mało konkretny wywód, skarżący nie zawarł także pozostałych wymaganych, wymienionych wyżej elementów. W konsekwencji uznać należało, iż nie wykazał zaistnienia przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania.

Biorąc powyższe pod rozwagę, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.